

gen arbejder på – og det har beskæftigelsesministeren jo sagt meget klart for et par år siden i Børsen – er, at man bremser den økonomiske vækst i kommunerne og fastholder et skattestop, så det private forbrug stiger meget mere end det offentlige.

Kl. 15.25

Når man som privatperson oplever, at man kan købe flere og flere ting derhjemme, mens det offentlige bliver mere og mere nedslidt, kommer der jo et pres for at få private løsninger, tillægsydelse, forsikringer osv., som vi også ser der begynder at komme i dag, og så får regeringen den privatisering og udlicitering, som den ønsker, men uden at den har spurgt borgerne i Danmark, om det er det, de ønsker. Derfor mener vi, at det er vigtigt at have en demokratisk debat om, hvad det egentlig er for et samfund, man vil have, og hvad det er for nogle kommuner, man ønsker at have.

Når man, som man gør det med udligningsreformen, går ind og fjerner en stor del af det kommunale selvstyre, fjerner man også borgerens mulighed for demokratisk at bestemme, om de ønsker at finde fælles løsninger på de problemer, de har, og bevilge penge til et ordentligt offentligt forbrug, eller om de hellere vil have flere penge til privatforbrug.

Vi synes altså, at det skal borgerne have lov til at bestemme, frem for at det er noget, der bliver dikteret af regeringen og Dansk Folkeparti. Derfor er vi imod udligningsreformen.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det lovforslag, vi behandler i øjeblikket, L. 194, er jo det første af en stribe af lovforslag til behandling her i dag, der sammen implementerer den aftale om et nyt udligningssystem, som regeringen har indgået med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre.

Jeg har lyttet mig frem til i debatten, at der også er elementer, der er indgået i diskussionen her, som, hvis man går sådan meget teknisk til værks, måske rettere hører ind under nogle af de senere lovforslag, vi skal behandle her i dag.

Men jeg synes også, at det er rimeligt, at vi får en sammenhængende drøftelse, og derfor vil jeg, tror jeg, afvige fra mit manuskript og prøve på at forholde mig lidt bredere til den aftale, der er indgået, og i øvrigt også til nogle af de vinkler, som forskellige ordførere har haft på sagen.

Jeg vil gerne starte med at rose de partier, der har taget et ansvar praktisk, politisk og nu også

parlamentarisk for at sikre, at landets nye kommuner også økonomisk fødes på en måde, hvor de får et fair og rimeligt udgangspunkt for at kunne løse deres opgaver.

Jeg synes, det har været et meget fascinerende forløb med de to regeringspartier og Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre, hvor der har været givet, og hvor der har været taget, og hvor vi i det brede samarbejdende folkestyres navn i fællesskab har arbejdet os frem til en løsning, som alle fire partier føler et stort ejerskab til. Jeg er selvfølgelig ked af, at ikke flere ønskede at være en del af den proces.

Det, der er målsætningen, er jo ganske kort i virkeligheden netop at give den enkelte kommune et fair og rimeligt udgangspunkt for at kunne løse sine opgaver. Man kan sige det på den måde, at målsætningen, om end det så kan være en utopi, er, at den lokale skatteprocent afspejler den lokale dygtighed og den lokale prioritering snarere end en række vilkår i kommunen, som kommunalbestyrelsen slet ikke har nogen mulighed for at påvirke. Det er sådan set målsætningen.

Derfor er det jo også en meget fornuftig løsning, vi har lavet, og det skal jeg vende tilbage til lidt senere og sætte nogle flere ord på, ved at sikre, at den her reform indføres meget hurtigt, og at noget af forskydningen sætter sig på skatten. For som flere ordførere har været inde på, og jeg tror bl.a., hr. Ole Stavvad var inde på det, så har der nok været en udvikling de senere år, hvor man kan sige, at på grund af det gamle udligningssystem har nogle kommuner fået det relativt lettere og andre fået det relativt sværere.

Man kunne også oversætte det til, at der måske er nogle kommuner, der alt andet lige faktisk har haft en mulighed, de så ikke har udnyttet, for at sætte skatterne ned, og at der er andre kommuner, der alt andet lige har været tvunget til enten at sætte skatterne op eller i virkeligheden tømme kommunen lidt for sit serviceindhold.

Derfor ser vi jo også, når vi kaster et blik ud på det kommunale landskab i dag, at der er en variation i skatteprocenterne, som i hvert fald ikke til fulde kan tilskrives det, det burde, nemlig lokale prioriteringer og lokal dygtighed. Der er forskelle i de aktuelle skatteprocenter, som snarere er udtryk for, at man har enten meget gunstige eller meget ugunstige rammevilkår, og derfor er det fornuftigt nok, at en indfasning af den her reform på den korte bane bidrager til at